

РЕШЕНИЕ

№ 7677

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 10.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6774** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на ДЕ А. С. Ж. Ж. П., [дата на раждане], гражданин на П., с ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Ж. Ж. срещу заповед № 1412 от 11.05.2024г. на мл. автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на оспорвания е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, поради установени обстоятелства по чл. 171, т. 2а, б „б“ от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, като издадена при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон. Конкретно жалбоподателят счита, че е ограничено правото му на защита, тъй като не владее български език нито писмено, нито говоримо, а при действията по фактическо налагане на ПАМ не му е осигурен преводач. Отрича да е отказвал тестване с дрегер, като принудително е откаран във ВМА да даде кръвна проба. На място не му е връчен никакъв документ, като едва на 18.06.2024г., когато се е свързал с адвокати е получил процесната заповед, поради което счита, че жалбата е подадена в срок.

В проведеното по делото заседание жалбоподателят чрез адв. И. и адв. Ж. поддържа жалбата, моли за отмяна на оспорената заповед по съображения изложени в жалбата и за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 11.05.2024 г. в 01:30 часа ДЕ А. С. Ж. Ж. П. управлявал в [населено място] по Околоръстен път с посока на движение от [улица] към [улица] собствения си лек автомобил Я. ХФ с рег. [рег.номер на МПС], като в района на бензиностанция Е. водачът категорично отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с номер AR M - 0396 за употреба на алкохол и категорично отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство Д. тест 5 000 с фабричен номер А.-0049 за употреба на наркотични вещества и техните аналози. На жалбоподателя е издаден Талон за медицинско изследване с номер 264306 за ВМА [населено място]. Съставен е АУАН № 1287901 от 11.05.24г. за нарушение на чл. 173, ал. 3, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП. С оглед съставения АУАН, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издал процесната заповед № 1412 от 11.05.2024 г., с която на ДЕ А. С. Ж. Ж. П. е наложена ПАМ "прекратяване на регистрацията на ППС" за срок от 6 месеца.

В производството по настоящото делото са представени и приети като доказателства, административната преписка по издаването на оспорената заповед, както и представени от ВМА, като трето неучастващо по делото лице документи, издадени във връзка с медицинското изследване на жалбоподателя за употребата на алкохол. Представено е и постановление от 13.05.2024г. за назначаване на експертиза по образувано бързо производство № 982/2024г. по описа на 04 РУ – СДВР за престъпление по чл. 325, ал. 3 вр. с ал. 2 от НК, като деянието е съпроводено със съпротива на орган на властта, изпълняващ задачи по опазване на обществения ред.

По делото е представена и приета съдебна химикотоксикологична (токсикохимична) експертиза № И-11601 от 17.12.2024 год., изготвена от специалисти в специализирана Химикотоксикологична лаборатория към ВМА. Съгласно експертизата, в представените за изследване проба от кръв и урина, взета от лицето ДЕ А. С. Ж. Ж. П. на 11.05.2024г. в 04:00 ч. се установява наличие на алкохол (етанол), в кръвта в концентрация 2.06 ± 0.01 g/L и 2.9 g/L в урина.

Представената експертиза дава заключение, че концентрацията на алкохол в кръвта на жалбоподателя към 01.20 ч. на 11.05.2024 г. се определя 2.4 g/L (на хиляда). В експертизата се разяснява, че посочената концентрация на алкохол в кръвта (2.4 g/L), съгласно таблицата на D. (2006) за фазите на остро алкохолно повлияване се отнася като гранична към фаза на Възбуда, характеризираща се с емоционална нестабилност; загуба на критична преценка; повлияване на възприятието, паметта и разбирането; понижен сензорен отговор; повишено реакционно време; намалена зрителна острота и периферно зрение; промени в акомодацията: сензорно-моторна некоординираност; нарушено равновесие; завалена реч; сънливост и фаза на Объркване, характеризираща се с дезориентация, психическа обърканост, световъртеж, потиснатост и раздразнителност; засилени емоционални състояния (страх, ярост, скръб и т.н.); нарушения на зрението (диплопия и др)

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

С оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от НПК, приложима в

административнонаказателното производство на основание чл. 84 ЗАНН, когато лицето не владее български език, се назначава преводач. В случая нарушителят е португалски гражданин, като липсват доказателства, а и твърдения за това, че същият владее български език. При тези данни съдът намира, че на жалбоподателя действително не му е бил осигурен преводач, поради което и действията по връчване на оспорената заповед при отказ са извършени в нарушение на процесуалните правила. С оглед на това следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването - адресат на акта и е насочена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за прилагане на ПАМ № № 1412 от 11.05.2024 г., издадена от мл. инспектор, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, надлежно оправомощен със заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР, с която, на основание чл. 22 от ЗАНН, е наложена ПАМ на жалбоподателя, изразяваща се в прекратяване на регистрацията на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при отдел "Пътна полиция" при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1 от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП № ПАМ № № 1412 от 11.05.2024г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е чл. 171, т. 2а, б. "б" ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Не е спорно, че собственик на процесния автомобил – Я. Хф с рег. [рег.номер на

МПС] е ДЕ А. С. Ж. Ж. П., спрямо когото, в качеството му на собственик на въпросното МПС, е приложена ПАМ с оспорената заповед.

Установено е също така безспорно, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, като в случая е била 2,4 на хиляда, съгласно приетата по делото токсикохимична експертиза. От същата се установява, че нивото на алкохол в кръвта на водача на МПС, който е управлявал същото, когато е спрял за проверка е било изключително високо, причиняващо тежка дезориентация, като експертизата описва подробно съответните фази за остро алкохолно повлияване. Действително, на жалбоподателя не е осигурен преводач, при съставянето на процесната заповед и издаването на талона за изследване, но това не може да се приеме, че е довело до ограничаване правото му на защита след като същият от една страна се е възползвал от това право, подавайки жалба срещу оспорената заповед. От друга страна от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е бил придружен от полицейските органи за извършване на медицинско изследване във ВМА, като поради оказана съпротива е бил задържан и срещу него е образувано бързо производство за престъпление по чл. 325, ал. 3, вр. ал. 2 от НК. При тези данни следва да се приеме, че дори и да не е налице хипотезата на отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на концентрация на алкохол в кръвта, то в случая безспорно е налице другото алтернативно дадено правно основание за издаването на процесната заповед, а именно: жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК, субсидирано приложим в настоящото производство, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В тази връзка съдът е длъжен да вземе предвид представената по делото експертиза и резултатите от същата след подаването на жалбата, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. ПАМ не е административно наказание. Оспорената заповед има самостоятелни правни последици, различни от административния акт, с който се установява нарушение и се налага административно наказание. Поначало административният акт, с който се прилага превантивна ПАМ, предхожда налагането на адресата на административно наказание или присъда. Всяко от тях има различно предназначение и самостоятелни правни последици. Релевантният за приложението на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП юридически факт е фактът на допуснато административно нарушение, което следва да е установено и подведено под приложимата материалноправна норма. В случая фактическите основания за налагането на ПАМ са безспорно доказани по делото, а нарушената правна норма е правилно посочена и в достатъчна пълнота, за да може наказаното лице да организира защитата си. С принудителните административни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма, с нея не се реализира правна отговорност. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, в случаите по чл. 171, т. 2а, б. "б" ПАМ се прилага с определен срок. Заповедта е съобразена с целта на закона при определяне срока на ПАМ, който в случая е в минималните установени от закона граници.

Законосъобразно е определен срок от 6 месеца на ПАМ.

Предвид изложеното, съдът намира, че така издадената заповед, е законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноси, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДЕ А. С. Ж. Ж. П. срещу заповед № 1412 от 11.05.2024г. на мл. автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрация на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, поради установени обстоятелства по чл. 171, т. 2а, б „б“ от ЗДв.П.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДв.П.

СЪДИЯ: